

सांख्यज्ञानं शुद्धचिन्मात्रं तस्य स्वस्वरूपमित्यर्थः तत्सत्त्वे मानमाह अभिज्ञानानीति घटादीनां ज्ञानानि तान्येव तस्यामूर्तेर्ब्रह्मणो मन्तं ज्ञानं मनज्ञानेऽस्माद्भावे निष्ठा निर्विषयघटादिज्ञानमेव परब्रह्मेत्यर्थः यथोक्तं वा
 त्तिके परगर्थप्रमेयेषु याफलत्वेन संमता संवित्त्वे वैद्वेयार्थे विदोक्तोक्तिप्रमाणतदिति ॥ १०६ ॥ यदुक्तं विषयब्रह्म तत्सच्चिदानंदं तत्र स्थित्यवरोपसंशमात्राभिव्यक्तिः जंगमेषु सच्चिदं शयोर्विद्वत्सु सच्चिदानंदं शानां त्रया
 णामप्यभिव्यक्तिरिति तेषामुत्तरमुत्तरं श्रेष्ठमित्याह द्वाभ्यां द्विविधानीति अगमं स्थावरं ॥ १०७ ॥ महत्सु ब्रह्मविरसु ग्रन्थहृत् ज्ञानं तत्सांख्येऽतर्गतं एतेन सांख्ये विज्ञानात्सर्वविज्ञानमुक्तं तथा च स्थावराजं

अमूर्तं तस्य कौतियसांख्यमूर्तिरिति श्रुतिः ॥ अभिज्ञानानि तस्याहुर्मन्तं हि भरतर्षभ ॥ १०६ ॥ द्विविधानीह भूतानि पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ जंगमागमसंज्ञानि
 जंगमंतु विशिष्यते ॥ १०७ ॥ ज्ञानं महद्यद्विमहत्सुराजन्वेदेषांख्येषु तथैव योगे ॥ यच्चापि हृषं विविधं पुराणे सांख्या गतं तन्निखिलं नरेन्द्र ॥ १०८ ॥ यच्चेति हासे
 षु महत्सु दृष्टं चार्थशास्त्रे नृपशिष्टजुष्टे ॥ ज्ञानं च लोकैक्ये यदि हास्ति किंचित्सांख्या गतं तच्च महत्सु ह्यहं सांख्येऽतर्गतं ॥ १०९ ॥ शम्भुदृष्टः परमं बलं च ज्ञानं च सूक्ष्मं च यथावदु
 क्तं ॥ तपांसि सूक्ष्माणि सुखानि चैव सांख्ये यथावद्विहितानि राजन् ॥ ११० ॥ विपर्यये तस्य हि पार्थ देवान्गच्छंति सांख्याः सततं सुखेन ॥ तांश्चानुसंचार्य ततः कृता
 र्थाः पतंति विप्रेषु यतेषु भूयः ॥ १११ ॥ हित्वा च देहं प्रविशंति देवदिवौकसो धामिव पार्थ सांख्याः ॥ अतोधिकं ते भिरतामहाहं सांख्ये द्विजाः पार्थिवशिष्टजुष्टे ॥
 ॥ ११२ ॥ तेषां न तिर्यग्गमनं हि दृष्टं नार्वागतिः पापकृताधिवासः ॥ न वा प्रधाना अपि ते द्विजा तयो ये ज्ञानमेतन्नृपते न रक्ताः ॥ ११३ ॥ सांख्यं विशालं परमं पुराणं
 महार्णवं विमलमुदारकांतं ॥ कृत्स्नं च सांख्यं नृपते महात्माना रायणो धारयते प्रमेयं ॥ ११४ ॥ एतन्मयोक्तं न रदेव तत्त्वं नारायणो विश्वमिदं पुराणं ॥ ससर्गकाले
 च करोति सर्गं संहारकाले च तदन्ति भूयः ॥ ११५ ॥

गमं श्रेष्ठं जंगमेव पि विद्वान् श्रेष्ठतर इति भावः ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ शमादिकं सर्वं सांख्ये सांख्यविज्ञानमिति निर्विहितमित्यर्थः ॥ ११० ॥ विपर्यये किंचित्साधनवैकल्यात् ज्ञानानुत्पत्तौ यतेषु बलशीलेषु तां
 श्चानुसंचार्य तेषां धिपत्यं कृत्वा ॥ १११ ॥ महार्हे अतिपूज्येऽधिकं मभिरतास्ते देवतस्य दार्थं प्रविशंति क्रमेण तेषु ॥ ११२ ॥ कीदृशी गतिः या पापकृतानां अधिवासः एतत्परोक्षज्ञानफलमुक्तं ॥ ११३ ॥
 अपरोक्षज्ञानफलमाह सांख्यमिति कृत्स्नं सांख्यं यो धारयते साक्षात्कृत्यास्ते स नारायणः परब्रह्मैव तथा च श्रुतिर्ब्रह्मविद्वद्भैव भवतीति ॥ ११४ ॥ हेनरमया एतत्तदेव स्यात्त्वस्तत्त्वमुक्तं तच्च नारायणो विश्वमि
 ति सर्वं स्वत्विदं ब्रह्मेति श्रुतेरित्यर्थः तत्र हेतुः स इति एतेन तज्जलानि श्रुतेरर्थ उक्तः ॥ ११५ ॥